

det en taktisk Svingning, eller hvad man vil — at indbringe samtlige 4 Skattelove under et i Landstinget, og samtidig har han gjort en Forandring i Indholdet saa vel af Toldloven som af Brændevinsloven. Det kommer mig ikke an paa, om den ærede Minister vil kalde dette en Svingning, eller hvilket andet Ord han vil bruge derfor, men saaledes er Kendsgerningen. Og Resultatet deraf er blevet, at samtlige disse Love nu ere komne til os som en Helhed og ere komne saaledes, at vi have maattet faa det Indtryk — vi kunne ikke andet — at der nu skal tages definitiv Stilling til Spørgsmaalet, om vi vil gaa ind paa Brændevinsloven eller ej. Saaledes har det nødvendig maattet stille sig for os, og det er overensstemmende dermed, at vi nu handle. Den ærede Minister sagde forleden Dag disse Ord, som jeg i Formiddags anførte, og som han nu atter har fremdraget, at denne Holdning fra Folketingets Side — altsaa hvis vi vedtog Dagsordenen — vilde berettigede Regeringen til at lade samtlige Skattelove falde og Landstinget til at lade dem strande. For mit Vedkommende — og jeg tror, det gælder for den allerstørste Del af Tingets Medlemmer — har jeg ikke kunnet opfatte disse Ord anderledes, end at det var den ærede Ministers Mening dermed at sige, at han vilde lade de andre Love falde. Saaledes have vi alle opfattet det, og jeg tror ikke, vi har kunnet opfatte det anderledes. Men naar jeg nu hører i Aften, at dette ikke har været den ærede Ministers Mening, men at han fremdeles tilsiger at ville yde sin bedste Støtte til at faa de andre Love gennemførte, glæder det mig i høj Grad, og jeg vil haabe, at de fortsatte Bestræbelser fra den ærede Ministers Side i Forening med Folketingets og Landstingets ville føre til et Resultat.

Neergaard: Forskellige ærede Medlemmer have rettet saa mange Bemærkninger til mig i Anledning af mine Udtalelser forleden Dag, at jeg er nødt til at fremkomme med et Svar derpaa, ligesom ogsaa forskellige andre Udtalelser, som ere fremkomne under den her førte Forhandling, have givet mig Anledning til at begære Ordet. Jeg vil begynde med at fremdrage en Betegnelse, som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) i det meget kraftige Foredrag, han holdt i Formiddags, benyttede angaaende min og mine nærmeste Meningsfællers Stilling her i denne Sag. Han brugte det Udtryk derom, at det var ny Manøvrer, vi her

vare ved at gøre. Det er mig ganske dunkelt, hvori disse Manøvrer skulde bestaa. Det forekommer mig, at vi tværtimod aldeles ingen Manøvrer have foretaget, men ganske simpelt ere blevne staaende der, hvor vi stod. Det har altid været vor Taktik, ligesom det har været Flertallets — hvad jeg præciserede i min første Udtalelse her — at behandle de direkte Skattelove og Toldloven til Ende her, give dem den Skikkelse, vi fandt rigtig, og saa oversende dem til Landstinget, idet vi saa med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet afventede Landstingets Behandling af disse Love, afventede det Øjeblik, da Kompensationsspørgsmaalet nødvendigvis maatte løses, og da vi vare i Stand til at se, hvad der bødtes os til Gengæld for den Kompensation, som blev holdt i Baghaanden henede. Det var Stillingen, og den have vi bevaret, noget man ikke kan sige om det ærede Flertal. Dette har her foretaget en Manøvre. Vi have simpelthen bevaret vort gamle Standpunkt. Heller ikke er der noget nyt eller mærkværdigt i, at vi erklære os villige til under visse Forudsætninger at give en forhøjet Spiritusafgift som Kompensation for Toldnedsættelser paa Livsfornødenheder og Nedsættelse af Beskyttelse, paa ingen Maade. Ikke alene er det samme Standpunkt gentagne Gange blevet indtaget tidligere her i Folketinget, men dette er ogsaa af det ærede Flertal blevet nævnt som en Mulighed under visse Forudsætninger. Det er ogsaa under den i disse Dage førte Forhandling atter og atter næsten af alle Flertallets Medlemmer blevet sagt, at de ikke ere principielle Modstandere af en Brændevinsskat, ja, fra de fleste af dem have vi endog hørt, at de ikke ere Modstandere af at give en forhøjet Brændevinsskat som Kompensation for Nedsættelsen paa Toldloven. Det er blevet udtalt baade af den ærede Ordfører (C. Hage), og af de ærede Medlemmer fra Roskilde (Rosleff), og Odder (Nielsen-Grøn). Kun fandt man, at hvad der bødtes her, ikke var tilstrækkeligt, det skal jeg senere komme tilbage til. Der bliver da sagt, at inden vi give en forhøjet Brændevinsafgift, skulle vi være visse paa, at vi faa Toldloven og de direkte Skattelove i Folketingets Skikkelse. Det var, saa vidt jeg husker, det ærede Medlem for Køge (Alberti), der fremkom med denne Udtalelse, der vist blev gentagen fra flere andre Sider. Det er ikke andet end det Standpunkt, vi hidtil have været enige om, og som vi for vort Vedkommende fremdeles